

آینه

انتقاد

سرمقاله: «تخلف در حد المپیک»

ا راه گزارش تحقیق وتفحص مجلس از وزارت صنعت، معدن و تجارت درخصوص واردات کالاهای استراتژیک که در جلسه هفته گذشته مجلس قرائت شد، یکبار دیگر از فقدان سلامت اداری و فساد گسترده در دولت پیشین رونمایی مجدد کردا دولتی که قرار بود با فساد مبارزه کند، چنان کارنامه‌ای در این زمینه از خود بر جای گذاشت که هیچ‌کس، حتی باران نزدیک آن دولت توان دفاع از آن را ندارند و با شرمندگی هرچه‌تمام‌تر می‌کوشند خود را از آن دولت میرا کنند. نهادهای نظارتی رسمی همچون دستگاه قضایی و مجلس و سازمان‌های غریب و طویل بازرسی در آن زمان کجا بودند؟ چرا هیچ‌کدام نتوانستند با مشاهده اولین تخلف، مانع از تکرار جرم بشوند؟ آیا همه باید منتظر تغییر رئیس‌جمهور و آمدن دولت جدید می‌بودند تا اقدامی کنند؟ مهم‌تر از این، نهادهای نظارتی غیررسمی مثل مطبوعات و مردم و احزاب سیاسی کجا بودند که جلوی این تخلفات وسیع را بگیرند و مسوولان را به پاسخگویی بطلبند؟ چگونه ممکن است که نوعی پولشویی در آمار و اطلاعات ارزی کشور به وجود بیاید؟ آیا هیچ‌یک از کارمندان بانک مرکزی، وزارت کشاورزی یا وزارت صنعت و معدن در آن زمان آنقدر شجاعت و انسانیت نداشتند که این تخلفات را گزارش کنند؟ یا آنکه ساختار اداری به گونه‌ای بود که اجازه نفس کشیدن به منتقدان و خیرخواهان را نمی‌داد؟ آیا انحلال سازمان برنامه و بودجه و حذف نظرتهای برنامه‌ای یکی از دلایل این فسادهای گسترده نبود؟ در هر حال بازنگری وسیع و گسترده نسبت به نظام مدیریتی در دولت پیشین یکی از الزامات مهم فعالان سیاسی و نیز نظام اداری کشور است.

جمهوری اسلامی

«**زیر پوست شهر چیزهایی وجود دارد**»

اتفاقاتی که دیروز در تشییع‌چناره یک خواننده جوان در تهران افتاد، نشان داد رسانه ملی در نوع خبرسانی موارد حساس، با مهارت عمل نمی‌کند، مدیریت شهری تهران نمی‌تواند وقایع غیرمنتظره را به‌درستی مدیریت کند و در کار مسوولانی که وظیفه پیش‌بینی رویدادها را برعهده دارند نیز کاستی‌های وجود دارد. این واقعیت که دیروز خیابان‌های مرکزی تهران تا ظهر قفل بودند، مشکلات زیادی برای مردم پیش آمد و عده‌ای توانستند شرایط غیرعادی پدید آورند، نشان می‌دهد زیر پوست شهر چیزهایی وجود دارد که باید به آنها با دقت توجه شود.

ایران

سرمقاله: «۵ پرده از یک زندگی»؛ جمال کاظمی
وزیر پیشینهای روحانی، خود را اهل انطاف نشان داده است. تصلب بر تیره و طایفه خاصی ندارد. همین یکی، دوروز پیش بود که آفتابی کرد که وزارتخانه را با تیم تازه‌ای تمشیت خواهد کرد؛ وعده‌ای که ناآگاهان خامدست به پای «کردن مردم دل مخالفان» نوشتند اما آشنایان با سیره و سنت مدیریت او گواهی داده‌اند که او به اعتبار موازنست مستمر با بسیجیان و دانشگاهیان، همواره همراهان و همکاران خود را روزآمد و کارآمد می‌کند و او نه به نیت سهم‌دهی به جریان‌های معارض بلکه با هدف بهره‌گیری از همه ظرفیت‌های نخبگان کشور چنین خواهد کرد. او برخلاف نمایی جوسازی‌های ناپسند، دلش همواره با بسیج بوده است چراکه بر شاخصان این نهاد اسیل و انقلابی، شکوفه‌های خلوص، پشتکار، امید و ایثار را می‌بیند.

یادداشت: «جای هیچ گونه اغماض نیست»؛ محمد جواد اخوان

بازی سیاست‌ورزان و سیاست‌بازان نهایتا تصاحب کردی کسی بیشتر قدرت را دنبال می‌کند، اما اصحاب علم و تحقیق، تعالی و پیشرفت کشور را طلب می‌کنند. بیش از گذشته، مدیریت آموزش عالی کشور نیازمند نگاهی عقلاانه، حکیمانه، به‌دور از بازی‌های پلیدی و جناحی و نیز رعایت سیاست‌ها و خطوط مصوب نظام اسلامی است. هر گونه اهمال و اغماض در چنین شرایطی می‌تواند مزیت نسبیی را که کشور در چندسالهای اخیر در حوزه پیشرفت‌های علمی بدان دست‌یافته است، با مخاطره جدی مواجه سازد. با این اوصاف از نمایندگان مجلس انتظار می‌رود بدون در نظر گرفتن فشارهای وارده، رضای خلودن متعال و پیشرفت و تعالی کشور را مبنای تصمیم‌خویش‌گیرند.

کیم

تیتربک: «نوبت به تحریم‌ها که رسید مذاکرات از نفس افتاد»

در حالی که به اعتراف طرف‌های غربی ایران به‌طور کامل و حتی بیشتر از موارد مورد توافق، به تعهدات خود در توافقهام موقت سال گذشته عمل کرده است، آمریکایی‌ها به امتیازات مختصری که در آن توافقهامه قید شده بود نیز پایبند نمانده و خبری از لغو تحریم‌ها در حوزه هواپیما، پتروشیمی و خودروسازی نشد. در حالی که واکنشتگتن در توافق موقت ژنو متعهد به لغو تحریم‌ها در توافق نهایی شده بود، حالا آمریکا و رسانه‌های غربی اختیارات رئیس‌جمهور را تنها در حد تعلیق موقت تحریم‌ها نشان داده و با بیان اینکه کنگره با لغو تحریم‌ها مخالف است، این امر را به بعد موکول می‌کنند.

شرق، محمدحسن نجمی: روزهای نمایشگاه مطبوعات، فرصت خوبی بود تا بتوان از نظر کارشناسان میهمان غرقه «شرق» در مورد مذاکرات هسته‌ای باخبر شد: مذاکراتی که با نزدیک‌شدن به روزهای پایانی‌اش بیم‌ها و امیدها را افزایش داده است: «بیم» از این جهت که با تغییر در چیدمان سیاسی داخلی دولت‌های مذاکره‌کننده به‌خصوص آمریکا، احتمال کارشکنی از سوی جمهورخواهان به قدرت رسیده و کنگره می‌رود و بازهم «بیم» از این نظر که برخی کشورها مانند «فرانسه» با وجود تصور موجود، حتی بیش از آمریکایی‌ها تحت‌تاثیر لابی‌های اسرائیلی قرار بگیرند و در روند توافق مانع تراشی کنند. آنچنان که پیش از توافق «ژنو» یکبار خود را سابقه‌دار کردند. «امید» از آن‌سو که در دورهای اخیر مذاکره، برخی منابع از جمله مذاکره‌کنندگان روس از پیشرفت‌های «خوب» سخن گفته‌اند: «عباس عراقچی» مذاکره‌کننده ایرانی هم از احتمال «توافق کلی» صحبت کرده است. مشکلی دیگر هم بر سر راه توافق وجود دارد، مساله چگونگی رفع تحریم‌ها از جمله مسائلی است که خود «هفت‌خان رستم» است. تمام این مسائل و دیگر موارد در یک سازمان ملل هم وجود دارد که لغو آنها ممکن است با کارشکنی برخی کشورها مواجه شود.

تهران بررسی شد:

۴ بارداشته‌شدن تحریم‌ها، از جمله موارد اختلاف‌انگیز بین ایران و گروه ۵+۱
است. قسمت بیشتر تحریم‌های ایران هم از سوی آمریکا شکل گرفته است. حالا با توجه به اینکه «جمهوریخواهان» از ژانویه (دی‌ماه) کنترل کنگره را به دست می‌گیرند، این امر چقدر می‌تواند دست «اوباما» را برای امضای توافق جامع با ایران ببندد؟

صدر: رئیس‌جمهور آمریکا به‌لحاظ حقوقی و قانونی خیلی قدرت دارد و خیلی راحت می‌تواند مصوبات کنگره را اجرا نکند. طبق قانون‌اساسی آمریکا، اگر رئیس‌جمهوری اجرای مصوبه‌ای از کنگره را صلاح نداند، می‌تواند اجرا نکند. البته آنها تمهیدی دارند که اگر رئیس‌جمهوری یک قانون را روتو دوسوم به کنگره برگردانده شود و در صورت تصویب از سوی دوسوم مجلسین (نمایندگان و سنا) تصویب کند، دیگر نمی‌تواند اجرا نکند. از سسوی دیگر با اینکه مردم آمریکا آدم‌های سیاسی نیستند، اما بیشتر سعی می‌کنند که هر موقع رئیس‌جمهوری از یک حزب بود، پارلمان را به حزب دیگر بدهند تا قدرت همدیگر را کنترل کنند. البته مواردی که گفتم همیشه صدروصدی نیست و برخی اوقات صورت نمی‌کند. اما نکته‌ای که الان مطرح است، این است که اول اختیارات «اوباما» چقدر است؟ دوم اینکه راه‌سیاسی «اوباما» تا کجاست؟ سوم اینکه کنگره چگونه با «اوباما» کنار خواهد آمد و آخر هم بحث قطعنامه‌های شورای امنیت است. بحث‌هایی که تا الان شده و باید با قریباً گفتفاند که ما تحریم‌های غیرشورای امنیت را برمی‌داریم؛ یعنی تحریم‌های دولت و کنگره آمریکا و اتحادیه اروپا. اما ایران این ششویه را قبول ندارد. ایران می‌گوید همان‌طور که ما رفع نگرانی از فعالیت‌های هسته‌ای را انجام می‌دهیم، شما هم باید تمام تحریم‌ها را بردارید. به همین خاطر هم آنها مدعی هستند که ممکن است با برداشته‌شدن تحریم‌ها، ایران فعالیت‌هایش را از سر بگیرد که یکی از محل‌های بحث است. «اوباما»

مجلس سنا را در برابر احتمال تصویب تحریم‌های بیشتر در قبال ایران، تهدید به وتو کرد که رئیس مجلس سنا هم اجازه‌نداد این موضوع مطرح شود. در هر صورت اختیار قانونی هست که باید ببیند چه موقی از آن می‌تواند استفاده کند. **مولایی:** این موردی که شما بیان کردید، یک مورد استثناست که رئیس‌جمهوری آمریکا این کار را انجام دهد و یک رویه عادی نیست، چون هزینه دارد. بنابراین نمی‌توان به‌عنوان یک قدرت روتین و همیشگی روی آن حساب کرد. «اوتو کردن» مصوبه کنگره کارتی است که رئیس‌جمهوری آمریکا در موارد خیلی خاص می‌تواند از آن استفاده کند و باید هزینه سیاسی‌اش را هم به کنگره بپردازد. موازنه قدرت به این موضوع خیلی کمک می‌کند. از طرفی باید ببینند که کدام منافع ملی به خطر می‌افتد تا اینکه دستت به این کار زده است. اینکه توانایی بر اساس قانون داشته باشید، یک بحث است و اینکه این حرکت قابل توجیه باشد از منظر منافع ملی بحث دیگری است.

اصلاح‌طلبی به دین پایبندی دارد اما قرائتی از دین که متناسب با روزگار ماست، دینی که حق انسان را به رسمیت می‌شناسد، دینی که برای زن و مرد و برای انسان، حق و حرمت قابل است و دینی که می‌گوید رای مردم معتبر است و باید مبنای عمل قرار گیرد؛ ما از این دین با همه وجود دفاع می‌کنیم.» وی ادامه داد: «در دوران مشروطیت، بودند کسانی که به‌نام دفاع از دین از استبداد طردفاری می‌کردند و در مقابل نهضت مشروطیت ایستادند و با حسن‌نیت هم این کار را کردند، منتها اینها می‌خواستند جامعه را به عقب برگردانند. امروز هم می‌گوئیم که جامعه ما به ماقبل مشروطیت برنمی‌گردد»

حقی که قانون و شرع به ما داده را می‌خواهیم

رئیس‌جمهور اسبق کشورمان گفت: «اصلاحات اگر حرفی دارد، برای این است که همین نظام تقویت شود و اگر خدای ناکرده انحرافی هست، اصلاح شود. دیگرانی می‌خواهند این نظام موقت را می‌گوئیم این نظام باید باشد و البته باید اصلاحات لازم را بپذیرید، و گرنه بسیاری از مسایلی که گفته می‌شود این عین نظام است، خودش ضربه به‌نظام می‌زند.» خاتمی با بیان اینکه «ما به قدرت هم نگه داریم اما نهایتیک برای ما قدرت اصل باشد»، افزود: «حتی به‌این صورت نگاه می‌کنیم که قدرت

سیاست

یوسف مولایی و محمد صدر در میزگرد «شرق» بررسی کردند

توافق هسته‌ای؛ در گرو اراده سیاسی طرفین مذاکره

عکس: زینب اسدغلیلی، شرق

۴ به‌غیراز تحریم‌های آمریکا، تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل هم وجود دارد که لغو آنها ممکن است با کارشکنی برخی کشورها مواجه شود.

مولایی: در مورد شورای امنیت، رویه این شورا نیز باید مدنظر قرار بگیرد. تصویب تحریم‌ها یک پروسه طولانی است اما برداشتن آنها طولانی‌تر است. مثلاً «عراق» یا «نامیبیا» پس از حل مشکل، به‌سرعت رفع تحریم نشدند. مک‌کینسم به این شکل است که ابتدا باید در دستور کار قرار بگیرد و بعد اینکه؛ آیا این مساله در اولویت قرار بگیرد یا خیر؟ بعد اعضای دائم مذاکره کنند و اعضای غیردایم را متقاعد کنند. نکته‌ای اینجا اینکه آمریکایی‌ها اگر بتوانند، هم نمی‌خواهند این کار را انجام دهند. آنها یک محفل حقوقی دارند که می‌گویند دست مانیست. به این خاطر در تحریم‌های شورای امنیت به‌خصوص قطعنامه‌های ۱۹۲۰ و ۱۸۰۳ ملل تحریم‌های یکجانبه ما را تحت فشار قرار نداده اما مک‌کینسمی دارند که طبق آن مذاکره‌ها، ایران را زیر چتر تهدید امنیت بین‌المللی قرار داده است. آنها قابلیت تفسیر زیادی دارند. در شورای امنیت کمیته اجرایی وجود دارد که قدرت اجرایی زیادی دارد. وظیفه این کمیته این است که موارد شامل تحریم‌ها را تشخیص می‌دهند و اینکه چه مواردی نقض تحریم‌هاست. آمریکایی‌ها در آن کمیته دست بالا دارند. البته صورتی که در موضوع نفت کش‌هایی که به جابه‌جایی کالاهای دوگانه ملظنون هستند، می‌توانند آنها را متوقف و بازرسی کنند. هوایما هم به همین شکل است. اینجا غیر مستقیم می‌توانند تاثیر گذار باشند. اینکه ما زیر چتر تهدید امنیت ملی آمریکا نیز قرار گرفتیم، باعث می‌شود آمریکایی‌ها گروهی نگه دارند. مذاکره در مورد تحریم‌های شورای امنیت خیلی سخت است. اگر تیم مذاکره‌کننده این روی تحریم‌های شورای امنیت خیلی تاکید دارد، تاکید درستی است اما واقع‌بینی را اگر در نظر بگیریم، به ما اجازه نمی‌دهد که نسبت به این موضوع خوشبین باشیم.

صدر: بیش از اینکه پرونده ایران از شورای حکام به شورای امنیت برود در صحبت‌هایی که با آقای احمدی‌نژاد داشتیم، بحث این بود که اگر به شورای امنیت برود، بیرون آمدنش به این راحتی نیست که متوجه این قضا یا هم نمی‌شد

این راحتی نیست که متوجه این قضایا هم نمی‌شد. درباره شورای امنیت هم که گفتید، قدرت‌های اصلی باید توافق کنند که پرونده ایران از شورای امنیت خارج شود اما الان فرانسه بدترین نقش را دارد. متأسفانه الان دولت سوسیالیست در فرانسه راس کار است. سوسیالیست‌ها در فرانسه نسبت به «گلیست‌ها» و جناح راست همیشه به صهیونیست‌ها خیلی بیشتر نزدیک هستند. اینجا همیشه درواقع منافع اسرائیل را در نظر داشتند. به‌لحاظ تاریخی هم نگاه کنید؛ آقای «امیتران» که سال ۱۳۶۰ در فرانسه رئیس‌جمهوری شد، من مدیر کل اروپا و آمریکای وزارت‌خارجه بودم. ما در آن زمان فکر می‌کردیم سوسیالیست‌ها که سر کار آمده‌اند، رابطه‌شان با جمهوری اسلامی بهتر از قبلی‌ها می‌شود در صورتی که نتنها این‌طور نشد که بدتر هم شد. آنها صریح‌اش را از تهران فراخواندند و سطح روابط به کاردار رسید. چون سوسیالیست‌ها از یک طرف به اسرائیل نزدیک بودند و از طرف دیگر چون صدام را سوسیالیست می‌دانستند، در جنگ

ادامه از صفحه ۲

زمینه حضور پر شور مردم در انتخابات فراهم شود

به‌گونه‌ای باشد که حرمت حق مردم را نگاه دارد و ما هم به‌عنوان بخشی از خادمان ملت بتوانیم با امنیت و آزادی بیشتر کارمان را کنیم. ما قدرتی می‌خواهیم که حقی که قانون و شرع به ما دادند، استفاده کنیم و با مردم صحبت کنیم.» وی با بیان اینکه «اصلاح‌طلبان وفادار به دین، حق و حرمت مردم برای دنیبا حرف دارند»، افزود: «در داخل نیز باید همه بزرگان و لدلسوزان را قانع کنیم که این دیدگاه و بینش است که در زمان ما می‌تواند اسلام را تقویت کند و مانع خشونت‌های وسیع شود و می‌تواند هزینه‌های حاصل از خشونت را برای جامعه و منطقه ما کاهش دهد.» خاتمی با توضیح اینکه «وقتی می‌گوئیم

برای رفع ظلم‌هایی که بر زنان وارد می‌شود، مدافع آنها هستیم، بسیاری از مسائل در جامعه حل می‌شود و می‌توانیم به تناسب با محبت‌هایی که داریم این رویکردها را داشته باشیم و به صورت برنامه در بیاوریم و انجام دهیم.» وی ادامه داد: «البته در کنار آن، مساله سیاست مطرح است؛ یعنی کسی حق ندارد که شما را از شرکت در سرنوشت اجتماعی خودتان محروم کند و شما هم حق دارید، بگویید و تلاش کنید که زمینه‌ای

۴ به‌غیراز مواردی که ذکر کرده‌اید، نشانه دیگری مبنی بر کارشکنی فرانسه وجود دارد؟

صدر: به غیر از یک‌سال اخیر ما هیچ اراده سیاسی برای رسیدن به توافق در دوطرف نداشتیم. در تیم مذاکره‌کننده قبلی اراده سیاسی وجود نداشت، طرف مقابل هم مشکلی نداشتند. آنها در جلسات به سخنرانی گوش و بعد تحریم‌ها را افزایش می‌دادند. در مجموع عرض می‌کنم که بقیه کشورها «نسبت» به فرانسه برخورد بهتری دارند. ولی نمایش برخورد خوب آنها نیست.

۴ آقای عراقچی گفتند که ممکن است به توافق کلی برسیم و در مورد جزئیات بعدا مذاکره کنیم. این روند چگونه می‌تواند رخ دهد تا تغییرات داخل کشورها تداخل پیدا نکند؟

مولایی: مدل‌های حقوقی تابع اراده سیاسی است. اگر در حوزه سیاسی توافق صورت بگیرد، برای ابعاد حقوقی، کارشناسان مربوطه چارچوب آن را تعریف می‌کنند. بنابراین اگر اراده سیاسی به این نتیجه رسید که توافق کلی صورت گیرد و جزئیات برای بعدا بماند، چیدمان ادبیات حقوقی برای این خروجی سیاسی، کار سختی نیست. به نظر من مشکل در مناسبات حقوقی بین‌المللی، هیچ‌وقت حقوقی نیست، بلکه سیاسی است.

۴ خب، مثلاً روی کار آمدن جمهورخواهان در کنگره اراده سیاسی را تحت‌تاثیر قرار نمی‌دهد؟

مولایی: آن هم اراده سیاسی است که دیگر به هوشمندی و درایت مذاکره‌کنندگان ایرانی برمی‌گردد. اگر مثلاً ضرب انعطاف مذاکره‌کنندگان تعریف‌شده و محدود باشد، به نتیجه رساندن این موضوع بسیار سخت می‌شود، چراکه بازی راحتی نیست. حتی اگر آنها تمام اختیارات را هم داشتند، طرف ایرانی وقتی در موقعیتی قرار می‌گیرد که می‌بیند منافع ملی با وجود شرایط سخت تأمین نمی‌شود، برایشان سخت و دشوار می‌شود و البته انگیزه‌ای هم می‌شود که تلاش بیشتری کنند تا وضعیت را تغییر دهند. به هر حال کسی که به مذاکره می‌رود، ماشین نیست چراکه شرایط آنها هم تعیین‌کننده است. وقتی می‌بینند که موضوع مذاکرات حق‌شان است و نمی‌توانند بیشترش را بگیرند، برایشان راحت نیست و به آنها فشار مضاعفی وارد می‌کند. مگر آنکه در داخل از نیروی اجتماعی پشتیبانی داشته باشند و به مذاکره‌کنندگان کمک‌های مالی و سختی را می‌فهمیم و مورد تایید ما هستند.

۴ مساله رفع تحریم‌ها که اصلی‌ترین مساله است، می‌تواند مذاکرات را شکندند؟

صدر: مذاکره‌کنندگان همچنان در حال بحث هستند، اما نکته مهم، وجود اراده سیاسی است. الان دولت ایران برای اینکه معضل بزرگی را در قبال قرار برای ایران برانگیزد، در حال چرب‌چوب منافع ملی حل کند، اراده سیاسی دارد. نکته‌ای که در گفته‌های مقلات آمریکایی شنیده می‌شود هم بر وجود اراده سیاسی تاکید دارد. پس شرایط برای پیشرفت مذاکرات وجود دارد، اما ساحل در جزئیاتی مثل چگونگی برداشتن تحریم‌ها (چون در اصل برداشتن تحریم‌ها مساله‌ای نیست) و روش آن مشکلات وجود دارد.

مولایی: رفع نگرانی و دغدغه‌های دوطرف باید به‌صورت موازن به‌سمت حل‌شدن برود. مثلاً آنها پیشنهاد دوره نظارت دارند، چراکه ایران هم نمی‌تواند مکانیسم مدنظر آنها را یکجا انجام دهد که کلاً رفع دغدغه شود. آنها یک دورهای را طی کردند که از ۲۰ سال به ۱۰، ۱۲ سال کاهش یافت و حالا هم در حال بحث هستند که به‌تدریج تحریم‌ها لغو شود و به‌نوعی تعادل برقرار شود؛ بنابراین نمی‌شود یکطرف کلاً اقیانامتش را انجام دهد و اقدامات طرف مقابل تدریجی و متعادل با آنها نباشد. منافع ملی حداکثری ایران این است که بدون تاثیرپذیری از اراده کشورهای ۵+۱ اهداف ملی‌مان را به اجرا بگذارد. اما جامعه جهانی هم سازوکاری دارد. از طرفی منافع ملی هم باید در افکار عمومی تعریف شود. در کل این مساله به‌لحاظ روانی، مذاکره‌کننده را تحت‌فشار قرار می‌دهد، چون می‌داند که مطلوب کشور چیست ولی با توجه به محدودیت‌های موجود نمی‌توان به همه این مطلوب رسید؛ بنابراین بسیار پیچیده است و تا پیش از امضا باید منظر هر مساله‌ای باشیم.

ادامه از صفحه اول

عامل سرطان و وظایف فراموش‌شده

اگر نگارنده که فاصله خاتمه تا برج ۳۰۰-۲۰۰ متر بیشتر نیست بخواهم به آنجا بروم باید سوار اتومبیل شوم و با پرداخت ورودی پارکینگ و ساعتی تلف کردن وقت در ترافیک به برچی برسم که فاصله پیاپیروی آن با خله ما فقط دوقدقه است!عامل سرطان چیزی نیست جز تفکری که بخشی از بودجه کشور را صرف امور غیرضرور می‌کنند ولی هنوز در این کشور آزمایشگاه یا تشکیلاتی نیست که بتواند محصولات کشاورزی را قبل از آنکه به دست مصرف‌کننده برسد تست کند تا اگر میزان سم و نیترات و آلودگی‌های آن از حد مجاز بیشتر است از ورود آن به بازار جلوگیری شود. هنوز در کشور ما سازمان تشکیلاتی نیست که جلو فروش پشم‌شیشه (بمعنوا) یکی از شناخته‌شده‌ترین مواد سرطان‌زا) را بگیرد که راست‌است در فروشگاه‌های تهران به فروش می‌رود و ما هم آن را دور لوله‌ها و تانک‌های آب گرم خانه‌های خود می‌پیچانیم. عامل سرطان چیزی جز عمل نکردن دولت گذشته به وظیفه قانونی برای پرداخت سهم حمل‌ونقل عمومی از محل درآمد‌های طرح هدفمندی یارانه‌ها نیست. عامل سرطان اتومبیل‌های بی‌کیفیت صفر کیلومتر هستند که برخی افراد سودکننده از آن، چوب لای چرخ گسترش حمل‌ونقل عمومی و راه‌آهن می‌گذارند و به‌جای آن، دولت را به‌سوی بتونیزه کردن کشور هدایت می‌کنند و با بی‌بروبایی تمام، خواهان هزینه درآمد‌های هدفمندی یارانه برای جاده‌سازی و سدسازی و انتقال آب می‌شوند. هنوز هزاران دستگاه خودرو عمومی در پارک فرسوده در تهران تردد می‌کنند و وقتی از کنار خودروهای سواری عبور می‌کنند، هاله‌ای از دود سیاه آن قسمت از بزرگراه یا خیابان را فرامی‌گیرد. عامل سرطان کسی نیست جز آن مسوولی که از نگرانی کم‌شدن بودجه جمعوعملش حاضر نیست اجازه دهد سدهایی که آب را روی دریاچه ارومیه و دیگر تالاب‌ها بستند، باز کند یا منشأ ریزگردهای نمکی در منطقه‌ای که پنج‌میلیون انسان زندگی می‌کنند، از بین برود. آنها کسانی نیستند جز من، که لباس استادی دانشگاه را سه تن کرده‌ام و برای مشتیی پول جهت تأمین هزینه تحصیل فرزندم در غرب، پای طرح‌هایی را امضا می‌کنم که یکی از عوامل گسترش ابتلا به سرطان است.

انتظار بجا

شکی نیست ملت ایران با رای قاطع خود به دکترحسن روحانی، مدیریت و برنامه‌های او را پذیرفته و تصاره فضایل ملت» بر این مبنا استوار است که از برنامه‌های این شخصیت ارزنده و تیم مدیریتی همراه او حمایت شود تا کشور از مشکلات پیش‌رو گذر کرده و پیشرفت و امنیت و رفاه و آسایش فراهم شود. انتظار هگلان، به‌ویژه جامعه دانشگاهی، نخبگان و فرهیختگان، تلاش برای پویایی و نشاط علمی بیش از پیش فضای مراکز علمی کشور است.

قاضی شجاع

اما غرض از این یادداشت تکرار مکررات نیست بلکه ذکرخیری از یکی از قضات شجاع، سالم، بی‌غرض، حق‌طلب، عدالت‌محور و خداترس است که باید این رای تاریخی و شایسته‌تقدیر را مرهون زحمات بی‌شایبه و بدون قصدمشامت ایشان دانست که با پایدردی و صلابت ایشان امکان رسیدگی و صدور حکم در این پرونده‌ای که باعث آبروی نظام قضایی اسلامی نیز شد فراهم شد. مردی از تبار پاکان و نیکان که جز حق و اجرای عدالت اسلامی دغدغه‌ای نداشته و ندارد. آنان که ایشان را می‌شناسند و با منش و رفتار توأم با کرامت انسانی‌اش آشنایی کمل دارند همگی به تفوا، فضیلت، دانش قضایی، بینش صحیح اجتماعی، انسانیت، ارزش و احترامی که برای حقوق مردم خصوصاً ستمدیدگان این کشور قابل استیادت و شهادت و گواهی می‌دهند شخصیت محکم و استوار ایشان به تعریف همچون منی احتیاج ندارد و باید ایشان را از افتخارات نظام اسلامی دانست. به‌جرات می‌توان گفت که در تمام سالیان متمدنی قضاوت جز براساس حق و قانون قضاوت نکرده است و در مقام قضا نیز جز خدا و قانون را ناظر اعمال خود نمی‌داند و منطاقی واقعی فراموش رهبر معظم‌القلاب هستند در تعقیب صاحب‌منصبان قضایی بدون غرض و تنها براساس موازین شرعی و مقررات قانونی قیام و اقدام می‌کنند که نمونه بارز آن تعقیب ققات مسوول در پرونده مشهور کهریزک است. در حق خواهی و عدالت‌محوری از خود شخصیتی آگاه و مسوولیت‌پذیر و موقع‌شناس برجا گذاشته که هرگز به توصیه این و آن عمل نکرده و تنها براساس حق و عدالت نسبت به انجام وظایف شرعی و قانونی خود قیام و اقدام می‌کند. بر این اساس جناب آقایناطق‌نوری در مراسم بزرگداشت و اولین سالگرد ایستاله والد ایشان، در بیان اوصافشان سخنان مبسوطی ارائه‌فرمودند. کثرالله‌الائمالمهم. مطالبه عمومی حق‌خواهان از ریاست محترم قوهقضاییه که علایم‌ر شایستگی‌های علمی، نسیا و سبیا به بیت‌شرف مرجعیت نیز انتساب دارند آن است که از این شخصیت شریف و پاکدامن و گمنام تقدیر بفرمایند.

۳ نکته نهان در معرفی دانش»

در هشت‌سال دولت‌اصولگرایان در زمان احمدی‌نژاد، نوعی نخه‌گریزی در کشور وجود داشت و تولید سرمایه انسانی بر جسته و مدیر علمی، به حداقل ممکن رسید. دکتر روحانی با پنج‌گرت‌زانی که برای وزارت علوم در نظر داشت، سرمایه نامداین انسانی را افزایش داده، شخصیت‌هایی تاثیرگذار را به افکار عمومی معرفی کرده است و این برای جامعه‌ای که نهادهای مدنی آن ضعیف است، یک موهبت به شمار می‌رود.امید که طیف تندرو؛ بیش از این برای دولت یازدهم به ایجاب مشکل نبرازد و به‌نمزد رئیس قوه‌مجر به رای‌اعتماد دهند.